

SHRNUTÍ

Autorka pracuje jako zdravotní sestra v dětské psychiatrické nemocnici na oddělení, kde jsou děti hospitalizované z důvodu poruchy chování, užívání návykových látek a za účelem určení psychiatrické diagnózy. Vycházela tak z osobních zkušeností, kdy zaznamenala, že subjektivní vnímání každého pracovníka se odráží v odlišném vyhodnocení získaných informací.

Cílem této práce je zjistit, jakým způsobem zdravotnický personál nakládá s adiktologickými informacemi získanými od dětských pacientů, s jakými problémy se dětské pacienti personálu nejčastěji svěřují a jak získané informace ovlivňují personál v osobním životě. Tato práce by měla především sloužit pro potřeby daného oddělení, a to jako impuls pro zavedení supervizí pro zdravotnický personál a pro vytvoření preventivních opatření proti syndromu vyhoření.

Teoretická část pojednává o faktorech vztahu mezi lékařem a sestrou, popisuje pracovní náplň jednotlivých zdravotnických pozic, dále se věnuje tématům komunikace a syndromu vyhoření.

Výzkum byl zpracován kvalitativní metodou, a to formou polostrukturovaného rozhovoru s otevřenými otázkami. Výzkumný vzorek byl vybrán metodou záměrného výběru. Respondenti byli vybráni z řad personálu výše uvedeného zařízení. Analýza dat byla prováděna kódováním a tříděním získaných informací.

Z výzkumu vyplývá, že respondentky nakládají s adiktologickými informacemi od dětských pacientů podle závažnosti sdělení. Nejčastěji tyto informace předávají lékaři či psychologovi. K nejvíce svěřovaným problémům ze strany dětských pacientů patří rodinné záležitosti a problémy ve škole. Dále bylo zjištěno, že získané informace mají poměrně značný vliv na soukromý život respondentek, ať už na jejich emoční prožívání, či na výchovu dětí. Zobecnitelnost získaných výsledků studie je však velmi omezená, a to především z důvodu nízkého počtu probandů, kteří souhlasili s účastí ve výzkumu.

Klíčová slova: adiktologické informace, komunikace na pracovišti, dětský psychiatrický pacient, vliv sdělení na personál